

Тема номера: Ті, хто поруч

РЕДАКЦІЯ VERBUM

29 ЧЕРВНЯ 2022

Шановні читачі! Коли книжник запитує Ісуса: «Хто мій ближній?» — то чує у відповідь притчу про доброго самарянина. Цей біблійний фрагмент, що наголошує на вазі наших учинків, а не слів саморепрезентації, і нагадує про підставову потребу бути милосердними і співчутливими (як до інших, так і — ніде правди діти — до себе), сьогодні набуває аж якоїсь страшної актуальності.

Джессі Вілкокс Сміт, «Молитва», 1920 р.

Останніми місяцями багато хто з нас став вразливіший, ніж будь-коли. Раніше, читаючи притчу, ми зазвичай приміряли на себе роль самарянина; нині ж гостро відчуваємо, як це — бути напівмертвим чоловіком, що потребує допомоги, чиєїсь, будь-чиєї. І дедалі краще розуміємо, як сильно пов'язані ці два стани, два боки медалі: підтримувати й бути підтримуваним, ділитися й отримувати, берегти й шукати захисту.

У цьому випуску «Вербуму» ідеться про ближніх — про тих, хто перебуває поруч із нами, нехай навіть не фізично; про тих, зв'язок із ким не рветься попри страхіття, що відбуваються навколо; про тих, завдяки чієму буттю ми й самі відчуваємо силу бути.